

יום שלישי י"ז בכסלו תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מ"ל או לפקס.

יבמות - ס"ו

1. **בת ישראל שנישאת לכהן והכניסה לו עבדים - יאכלו בתרומה.** מה הדין באלמנה לכהן גדול, שהכניסה לו עבדים האם יאכלו בתרומה?
 - א. **עבדי מלוג** [שהם באחריותה] - אע"פ שחייב במזונותיהם, לא יאכלו בתרומה.
 - ב. **עבדי צאן ברזל** - כיון שחייב באחריותו, יאכלו בתרומה.
 - עוד שנינו - בת כהן שנישאת לישראל והכניסה לו עבדים, בין עבדי מלוג בין עבדי צאן ברזל - הרי אלו לא יאכלו בתרומה.
2. **מי כלול ב'נפש קנין כספו' של כהן שאוכלים בתרומה?**

אשתו, עבדיו, וכן עבדי אשתו, ועבדי עבדיו, שהם - 'קנינו שקנה קנין'.
3. **עבדי מלוג של אשת כהן הפסולה לו, אינם אוכלים בתרומה.** מה הטעם שאינם נחשבים 'קנין כספו'?
 - א. **להו"א** - כל האוכל - מאכיל, כל שאין אוכל - אינו מאכיל. ואשת כהן הפסולה אינה אוכלת ולכן אינה גורמת היתר לעבדיה.
 - ואין לדחות מערל או טמא שאינו אוכל ומ"מ מאכיל נשיו ועבדיו, כיון שראוי לתקן במילה או טבילה. **אבל יש לדחות:** ממזר אינו אוכל ומאכיל.
 - ב. **רבינא ביאר הכוונה** - קנין אוכל - מאכיל, קנין שאינו אוכל - אינו מאכיל.
 - ג. **רבא** - רבנן גזרו כדי שתאמר: אני איני אוכלת, ועבדי אינן אוכלין, זונה אני אצלו, ויבא להוציאה.
 - ד. **רב אשי** - גזרו משום בת כהן אלמנה שחזרה לאכול בבית אביה ונישאה לכהן גדול ונעשית חללה ושוב נתאלמנה, וחוששים שתטעה ותחשוב שכעת שוב עבדיה חוזרים לאכול בבית אביה בתרומה, ומשום לא פלוג גזרו אף באלמנה בת ישראל.
4. **אשה שהכניסה לבעלה נכסי צאן ברזל ששמה אותם, וכשגרשה רוצה ליטול את הכלים עצמם והוא רוצה ליתן דמים.** הדין עם מי?

רב יהודה - הדין עמה, מפני כבוד בית אביה.

ר' אמי - הדין עמו, כיון ששנינו שחייב באחריותו משמע שהם שלו.
5. **מהיכן רצו להוכיח שחייב באחריות עבדים אינו מספיק בשביל להאכיל בתרומה?**

ישראל ששכר פרה מכהן - הרי זה יאכילנה כרשיני תרומה, כיון שגוף הבהמה של הכהן.

אבל כהן ששכר פרה מישראל, אף על פי שמזונותיה עליו - לא יאכילנה כרשיני תרומה. מוכח שאע"פ שחייב באחריותה אינה אוכלת.

ונדחה - חיוב שוכר באחריות בהמה הוא רק בגנבה ואבדה, אבל באונסיה או בכחשה או בנפחת דמיה, אינו חייב.

ובסיפא - ישראל ששם פרה מכהן - לא יאכילנה כרשיני תרומה, אבל כהן ששם פרה מישראל - יאכילנה כרשיני תרומה.

ובכה"ג חייב באחריות לגמרי.
6. **היכן מצינו ברייתא כרב יהודה, והיכן מצינו כרב אמי?**

כר' אמי: עבדי צאן ברזל יוצאין בשן ועין ע"י האיש, אבל לא ע"י האשה, כיון שהם קנינו.

כרב יהודה: המכנסת צאן ברזל לבעלה, אם רצה הבעל למכור - לא ימכור, [כרב יהודה]. ואפילו הכניס לה שום משלו, לא ימכור.

מכר אחד מהם ומת השני מוציא מיד הלקוחות.
7. **אשה שכניסה לבעלה בגד מובחר בנכסי צאן ברזל ומת, והניחו היתומים את הבגד עליו לשם תכריכים.** מה פסק בזה רבא?

המת קנאו ונאסר בהנאה כיון שמשמש את המת. ואפילו לרב יהודה הסובר 'הדין עמה' כיון שכל זמן שלא גבתה אותו יש לה עליו רק שיעבוד ורבא לשיטתו שהקדש, חמץ ושחרור עבד מפקיעין מידי שיעבוד.